

UMOWA

pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej Wspólnotą,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO DANII, zwane dalej Danią,

z drugiej strony,

ODWOŁUJĄC SIĘ do uczestnictwa Danii w Konwencji określającej Państwo Członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosków o azyl wniesionych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, podpisanej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r., zwanej Konwencją Dublińską,

ODWOŁUJĄC SIĘ do art. 12 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Islandii oraz Królestwa Norwegii ustanawiającej kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Państwie Członkowskim, w Islandii lub w Norwegii,

BIORĄC POD UWAGĘ, że rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, zwane dalej „rozporządzeniem Dublin II”, zastępuje Konwencję Dublińską,

UZNAJĄC, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, było przyjęte przez Komisję w dniu 2 września 2003 r.,

MAJĄC NA UWADZE doniosłość rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” dla porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej, zwanego w dalszej części niniejszego dokumentu „rozporządzeniem Eurodac”. „Rozporządzenie Eurodac” i „rozporządzenie Dublin II”, w dalszej części niniejszego dokumentu zwane są „rozporządzeniami”,

UZNAJĄC, że Rada w dniu 28 lutego 2002 r. podjęła rozporządzenie (WE) nr 407/2002 dotyczące ustalonych zasad dla wdrożenia „rozporządzenia Eurodac”,

ODWOŁUJĄC SIĘ do Protokołu w sprawie stanowiska Danii stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („protokół w sprawie stanowiska Danii”), stosownie do którego „rozporządzenie Dublin II” i „rozporządzenie Eurodac” nie są wiążące, ani nie mają zastosowania w Danii,

DAŻĄC, aby przepisy rozporządzeń, przyszłe zmiany do nich oraz przepisy wykonawcze miały zastosowanie na podstawie prawa międzynarodowego do stosunków pomiędzy Wspólnotą i Danią, będącą Państwem Członkowskim o szczególnej pozycji w odniesieniu do tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

PODKREŚLAJĄC doniosłość właściwej koordynacji Wspólnoty i Danii w odniesieniu do negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, które mogą oddziaływać lub zmieniać zakres rozporządzeń,

PODKREŚLAJĄC, że Dania powinna starać się przyłączyć do międzynarodowych umów zawartych przez Wspólnotę, w których uczestnictwo Danii jest istotne dla spójnego stosowania rozporządzeń i niniejszej umowy,

UZNAJĄC, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien posiadać jurysdykcję w celu zapewnienia jednolitego stosowania i wykładni niniejszej umowy, w tym przepisów rozporządzeń oraz wszelkich środków wykonawczych, które stanowią część niniejszego porozumienia,

ODWOŁUJĄC SIĘ do jurysdykcji przyznanej Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 68 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do orzekania w kwestiach prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni aktów instytucji Wspólnoty opartych na tytule IV Traktatu, w tym ważności i wykładni niniejszej umowy, oraz powołując się na okoliczność, iż niniejsze postanowienie nie wiąże ani nie stosuje się do Danii, w wyniku protokołu w sprawie stanowiska Danii,

MAJĄC NA UWADZE, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien posiadać jurysdykcję na tych samych warunkach do wydawania orzeczeń wstępnych w sprawie wniosków dotyczących ważności i interpretacji niniejszej umowy, które są podnoszone przez sąd lub trybunał Danii, oraz że sądy i trybunały Danii powinny występować o rozstrzygnięcie w trybie prejudycjalnym na tych samych warunkach, co sądy i trybunały innych Państw Członkowskich odnośnie do interpretacji rozporządzeń i środków wykonawczych do nich,

ODWOŁUJĄC SIĘ do postanowienia, że stosownie do art. 68 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Rada Unii Europejskiej, Europejska Komisja i Państwa Członkowskie mogą wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie interpretacji aktów instytucji Wspólnoty przyjętych w oparciu o tytuł IV Traktatu, w tym o interpretację niniejszej umowy, oraz do faktu, że niniejsze postanowienie nie będzie wiążące, ani nie będzie mieć zastosowania w Danii, co wynika z protokołu w sprawie stanowiska Danii,

MAJĄC NA UWADZE TO, że Dania powinna posiadać, na tych samych warunkach jak inne Państwa Członkowskie w odniesieniu do rozporządzeń i środków wykonawczych do nich, możliwość wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie wykładni niniejszej umowy,

PODKREŚLAJĄC, że zgodnie z duńskim prawodawstwem, sądy w Danii powinny, dokonując wykładni niniejszej umowy, rozporządzeń i jakichkolwiek wspólnotowych środków wykonawczych stanowiących część niniejszej umowy, należyście uwzględnić decyzje zawarte w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i sądów Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich odnoszące się do rozporządzeń i wszelkich wspólnotowych środków wykonawczych,

MAJĄC NA UWADZE TO, że należy umożliwić wystąpienie do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawach dotyczących wykonania obowiązków na podstawie niniejszej umowy zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską regulującymi sposób postępowania przed Trybunałem,

ZWAŻYWSZY, że na mocy art. 300 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, niniejsza umowa wiąże Państwa Członkowskie; tym samym jest właściwe, aby Dania, w przypadku niewykonania swoich zobowiązań przez Państwo Członkowskie, była w stanie wnieść skargę do Komisji jako stróża Traktatu,

MAJĄC NA UWADZE TO, że Dania, stosownie do art. 3 protokołu w sprawie stanowiska Danii, nie ponosi konsekwencji finansowych środków, które nie są wiążącymi, ani nie mają zastosowania w Danii, poza kosztami administracyjnymi, oraz że udział Danii w kosztach operacyjnych związanych ze stworzeniem i funkcjonowaniem Jednostki Centralnej zgodnie z art. 3 „rozporządzenia Eurodac”, musi być zatem określony,

PODKREŚLAJĄC, że protokół stosownie do art. 12 niniejszej umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską, Islandią i Norwegią dotyczący kryteriów i mechanizmów wyznaczania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w Państwie Członkowskim lub w Islandii, lub w Norwegii, zapewni stosunki pomiędzy Islandią i Norwegią, z jednej strony, i Danią, z drugiej strony, w odniesieniu do przepisów „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac”,

DAŻĄC do określenia równoległe z niniejszą umową, treści niniejszego protokołu przez Wspólnotę Europejską, Islandię i Norwegię, oraz za zgodą Danii,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej umowy jest zastosowanie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej („rozporządzenie Dublin II”), rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej („rozporządzenie Eurodac”) oraz środków wykonawczych do tych rozporządzeń w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.

2. Celem Stron umowy jest doprowadzenie do jednolitego zastosowania i wykładni przepisów rozporządzeń oraz środków wykonawczych do tych rozporządzeń we wszystkich Państwach Członkowskich.

3. Postanowienia art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 niniejszej umowy wynikają z protokołu w sprawie stanowiska Danii.

Artykuł 2

„Rozporządzenie Dublin II” i „rozporządzenie Eurodac”

1. Przepisy „rozporządzenia Dublin II”, które jest załączone do niniejszej umowy i stanowi jej część, łącznie ze środkami wykonawczymi do tego rozporządzenia przyjętymi zgodnie z art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II”, i – w poszanowaniu środków wykonawczych przyjętych po wejściu w życie tej umowy – wprowadzone przez Danię, jak określono w art. 4 niniejszej umowy, obowiązuje, zgodnie z prawem międzynarodowym, w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią.

2. Przepisy „rozporządzenia Eurodac”, które jest załączone do niniejszej umowy i stanowi jej część, łącznie ze środkami wykonawczymi do tego rozporządzenia przyjętymi zgodnie z art. 22 lub art. 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac”, i – w poszanowaniu środków wykonawczych przyjętych po wejściu w życie tej umowy – wprowadzone przez Danię, jak określono w art. 4 niniejszej umowy, obowiązuje, zgodnie z prawem międzynarodowym, w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią.

3. Datę wejścia w życie niniejszej umowy stosuje się zamiast daty wymienionej w art. 29 „rozporządzenia Dublin II” i w art. 27 „rozporządzenia Eurodac”.

Artykuł 3

Zmiany do „rozporządzenia Dublin II” i do „rozporządzenia Eurodac”

1. Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu zmian do „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac”, jakiegokolwiek tego typu zmiany nie będą wiążące, ani stosowane w Danii.

2. Ilekroć przyjęte zostaną zmiany do rozporządzeń, Dania powiadomi Komisję o tym, czy decyduje się wprowadzić te zmiany. Powiadomienie należy złożyć w chwili przyjęcia zmian lub w ciągu 30 dni od chwili ich przyjęcia.

3. Jeśli Dania postanowi o wprowadzeniu treści zmian, wówczas powiadomienie wskazuje, czy wprowadzenie może nastąpić w drodze administracyjnej, czy wymaga parlamentarnego zatwierdzenia.

4. Jeśli powiadomienie wskazuje, że wprowadzenie może nastąpić w drodze administracyjnej, powiadomienie stwierdza ponadto, że wszelkie niezbędne środki administracyjne wchodzą w życie w dniu wejścia w życie zmian do rozporządzeń, lub że weszły w życie w dniu zawiadomienia, w zależności od tego, która data jest późniejsza.

5. W przypadku gdy powiadomienie wskazuje, że wprowadzenie wymaga w Danii parlamentarnego zatwierdzenia, stosuje się następujące przepisy:

- a) środki legislacyjne w Danii wchodzą w życie w dniu wejścia w życie zmian do rozporządzeń lub w okresie 6 miesięcy od powiadomienia, w zależności od tego, która data jest późniejsza;
- b) jeśli środki w Danii nie weszły w życie w dniu wejścia w życie zmian do rozporządzeń, Dania stosuje tymczasowo w zakresie zgodnym z jej ustawodawstwem krajowym istotę tych zmian;
- c) Dania powiadamia Komisję o dniu, w którym legislacyjne środki wykonawcze wchodzą w życie, oraz o wszelkich szczególnych środkach podjętych z uwagi na tymczasowe obowiązywanie.

6. Powiadomienie przez Danię, że treść zmian wprowadzono w Danii zgodnie z ust. 4 lub 5, tworzy na mocy prawa międzynarodowego wzajemne zobowiązania pomiędzy Danią i Wspólnotą. Zmiany do rozporządzeń stanowią wówczas zmiany do niniejszej umowy i uważa je się za załączone do niej.

7. W przypadku gdy:

- a) Dania powiadamia o swojej decyzji o niewprowadzeniu zmian; lub
- b) Dania nie sporządza powiadomienia w terminie 30 dni określonym w ust. 2; lub
- c) środki legislacyjne w Danii nie wchodzi w życie w terminach określonych w ust. 5;

niniejszą umowę uważa się za rozwiązaną, chyba że Strony w okresie 90 dni postanowią inaczej, lub, w sytuacji, o której mowa w lit. c), środki legislacyjne w Danii wejdą w życie w tym samym okresie. Rozwiązanie umowy wywołuje skutki 3 miesiące po upływie okresu 90 dni.

8. Nie ma to wpływu na wnioski przekazane stosownie do „rozporządzenia Dublin II” przed dniem rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 7.

Artykuł 4

Środki wykonawcze

1. Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu opinii przez Komitet wymieniony w art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II” i art. 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac”, ani w przyjmowaniu środków wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 22 „rozporządzenia Eurodac”. Środki wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II” lub stosownie do art. 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac” i środki wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 22 „rozporządzenia Eurodac” nie są wiążące i nie mają zastosowania do Danii.

2. W każdym przypadku gdy przyjmuje się środki wykonawcze zgodnie z art. 27 ust. 2 „rozporządzenia Dublin II” i stosownie do art. 22 lub 23 ust. 2 „rozporządzenia Eurodac”, Danię należy powiadomić o środkach wykonawczych. Dania zawiadamia Komisję o swojej decyzji odnośnie do wprowadzenia lub nie treści środków wykonawczych. Powiadomienie

należy przekazać po otrzymaniu środków wykonawczych lub w okresie 30 dni od tego terminu.

3. Powiadomienie stwierdza, że wszelkie niezbędne środki administracyjne w Danii wchodzi w życie z dniem wejścia w życie środków wykonawczych, lub że weszły w życie z dniem powiadomienia, w zależności od tego, która data jest późniejsza.

4. Powiadomienie Danii o tym, iż treść środków wykonawczych została wprowadzona w Danii, tworzy wzajemne zobowiązania pomiędzy Danią i Wspólnotą na mocy prawa międzynarodowego. Wówczas środki wykonawcze będą stanowić część niniejszej umowy.

5. W przypadku gdy:

- a) Dania powiadomi o swojej decyzji o niewprowadzeniu środków wykonawczych; lub
- b) Dania nie sporządzi powiadomienia w terminie 30 dni określonym w ust. 2;

niniejszą umowę uważa się za rozwiązaną, chyba że Strony w okresie 90 dni postanowią inaczej. Rozwiązanie wywołuje skutki 3 miesiące po upływie okresu 90 dni.

6. Nie ma to wpływu na wnioski przekazane stosownie do „rozporządzenia Dublin II” przed dniem rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 5.

7. Jeśli w wyjątkowych przypadkach wprowadzenie wymaga zatwierdzenia parlamentarnego w Danii, informuje o tym powiadomienie Danii na mocy ust. 2 i stosuje się postanowienia art. 3 ust. 5–8.

Artykuł 5

Umowy międzynarodowe, które mają wpływ na „rozporządzenie Dublin II” i „rozporządzenie Eurodac”

1. Umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę w oparciu o przepisy „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac” nie są wiążące i nie mają zastosowania do Danii.

2. Dania nie będzie zawierać umów międzynarodowych, które mogą wpływać na lub zmieniać zakres rozporządzeń załączonych do niniejszej umowy, dotyczących określenia właściwości dla rozpatrywania wniosku o azyl lub środków dotyczących porównywania odcisków palców obywateli państw trzecich objętych „rozporządzeniem Eurodac”, chyba że następuje to w porozumieniu ze Wspólnotą, oraz jeśli zostały zawarte zadowalające porozumienia w odniesieniu do stosunku między niniejszą umową a porozumieniem międzynarodowym, o którym mowa.

3. Przy negocjowaniu umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ lub zmieniać zakres rozporządzeń załączonych do niniejszej umowy, Dania będzie koordynować swoje stanowisko ze Wspólnotą i zaniecha podejmowania jakichkolwiek działań, które zagroziłyby celom stanowiska Wspólnoty, w ramach jej kompetencji w takich negocjacjach.

Artykuł 6

Jurysdykcja Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie wykładni niniejszej umowy

1. Jeśli w trakcie postępowania przed sądem lub trybunałem Danii podniesiona zostanie kwestia ważności lub wykładni niniejszej umowy, to ten sąd lub trybunał występujący z wnioskiem do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w sprawie, ilekroć w takich samych okolicznościach wymagane byłoby, aby sąd lub trybunał innego Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej uczynił to w poszanowaniu „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac” oraz środków wykonawczych do rozporządzenia, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.

2. Zgodnie z prawem Danii sądy Danii, dokonując wykładni niniejszej umowy, biorą pod uwagę decyzje zawarte w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości odnoszące się do przepisów „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac” oraz jakichkolwiek Wspólnotowych środków wykonawczych.

3. Dania może, podobnie jak Rada, Komisja i każde z Państw Członkowskich, wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w kwestii wykładni niniejszej umowy. Orzeczenie wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w odpowiedzi na taki wniosek nie ma zastosowania do orzeczeń sądów lub trybunałów Państw Członkowskich, które stały się *res judicata*.

4. Dania jest uprawniona do przedkładania Trybunałowi Sprawiedliwości uwag w sprawach, których pytanie zostało skierowane do tegoż Trybunału przez sąd lub trybunał Państwa Członkowskiego z wnioskiem o wydanie orzeczenia prejudycjalnego dotyczącego wykładni każdego postanowienia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.

5. Stosuje się Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego regulamin.

6. W przypadku gdy postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską odnoszące się do wydawania orzeczeń przez Trybunał Sprawiedliwości zostają zmienione ze skutkiem dla orzeczeń odnoszących się do „rozporządzenia Dublin II” i „rozporządzenia Eurodac”, Dania może powiadomić Komisję o swojej decyzji o niezastosowaniu zmian w odniesieniu do niniejszej umowy. Powiadomienia należy dokonać w momencie wejścia w życie zmian lub w terminie 60 dni od tego terminu.

W takim przypadku niniejszą umowę uważa się za rozwiązaną. Rozwiązanie wywołuje skutki 3 miesiące po powiadomieniu.

7. Pozostaje to bez wpływu na wnioski, które zostały przekazane zgodnie z „rozporządzeniem Dublin II” przed dniem rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 6.

Artykuł 7

Jurysdykcja Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do wykonania niniejszej umowy

1. Komisja może wszcząć przed Trybunałem Sprawiedliwości postępowania przeciwko Danii dotyczące niewywiązania się ze zobowiązania wynikającego z niniejszej umowy.

2. Dania może wnieść skargę do Komisji z tytułu niewykonania przez Państwo Członkowskie swoich zobowiązań na mocy niniejszej umowy.

3. Mają zastosowanie odpowiednie postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską regulujące postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości, a także Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego regulamin.

Artykuł 8

Zakres terytorialny

Niniejszą umowę stosuje się do terytoriów wymienionych w art. 299 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz ww. zgodności z art. 26 „rozporządzenia Eurodac” oraz art. 26 „rozporządzenia Dublin II”.

Artykuł 9

Wkłady finansowe dotyczące systemu „Eurodac”

W zakresie dotyczącym kosztów administracyjnych i operacyjnych związanych z instalacją i funkcjonowaniem Jednostki Centralnej Dania wnosi do rocznego budżetu WE roczną kwotę obliczoną na podstawie przyznaných środków budżetowych rozdzielonych dla tego celu, odpowiednio do wyrażonego w procentach produktu narodowego brutto Danii w stosunku do globalnego produktu narodowego brutto wszystkich państw uczestniczących.

Niniejsze postanowienie stosuje się od roku, w którym Dania dołączyła do Jednostki Centralnej.

Wkład Danii dla początkowej instalacji Jednostki Centralnej będzie stanowić sumę ryczałtowej kwoty stanowiącej równowartość kwoty zwróconej dla wkładu Danii do ogólnego budżetu Unii Europejskiej, z uwagi na jej wcześniejsze nieuczestniczenie w „rozporządzeniu Eurodac”.

Artykuł 10

Rozwiązanie umowy

1. Niniejsza umowa ulega rozwiązaniu, w przypadku gdy Dania poinformuje inne Państwa Członkowskie o tym, że nie chce czynić dłużej użytku z postanowień części I protokołu w sprawie stanowiska Danii, wersja na podstawie art. 7 wymienionego protokołu.

2. Niniejsza umowa może zostać rozwiązana przez którąkolwiek Umawiającą się Stronę w drodze wypowiedzenia złożonego drugiej Umawiającej się Stronie. Rozwiązanie staje się skuteczne sześć miesięcy od daty złożenia wypowiedzenia.

3. Nie ma to wpływu na wnioski, które zostały przekazane przed datą rozwiązania niniejszej umowy, jak określono w ust. 1 lub 2.

Artykuł 11

Wejście w życie

1. Niniejszą umowę Umawiające się Strony przyjmują zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po powiadomieniu Umawiających się Stron o zakończeniu ich odpowiednich procedur wymaganych w tym celu.

ARTYKUŁ 12

Autentyczność tekstów

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch kopiach w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, każdy z wymienionych tekstów jest na równi autentyczny.

ZAŁĄCZNIK

Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesiony w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej.
